

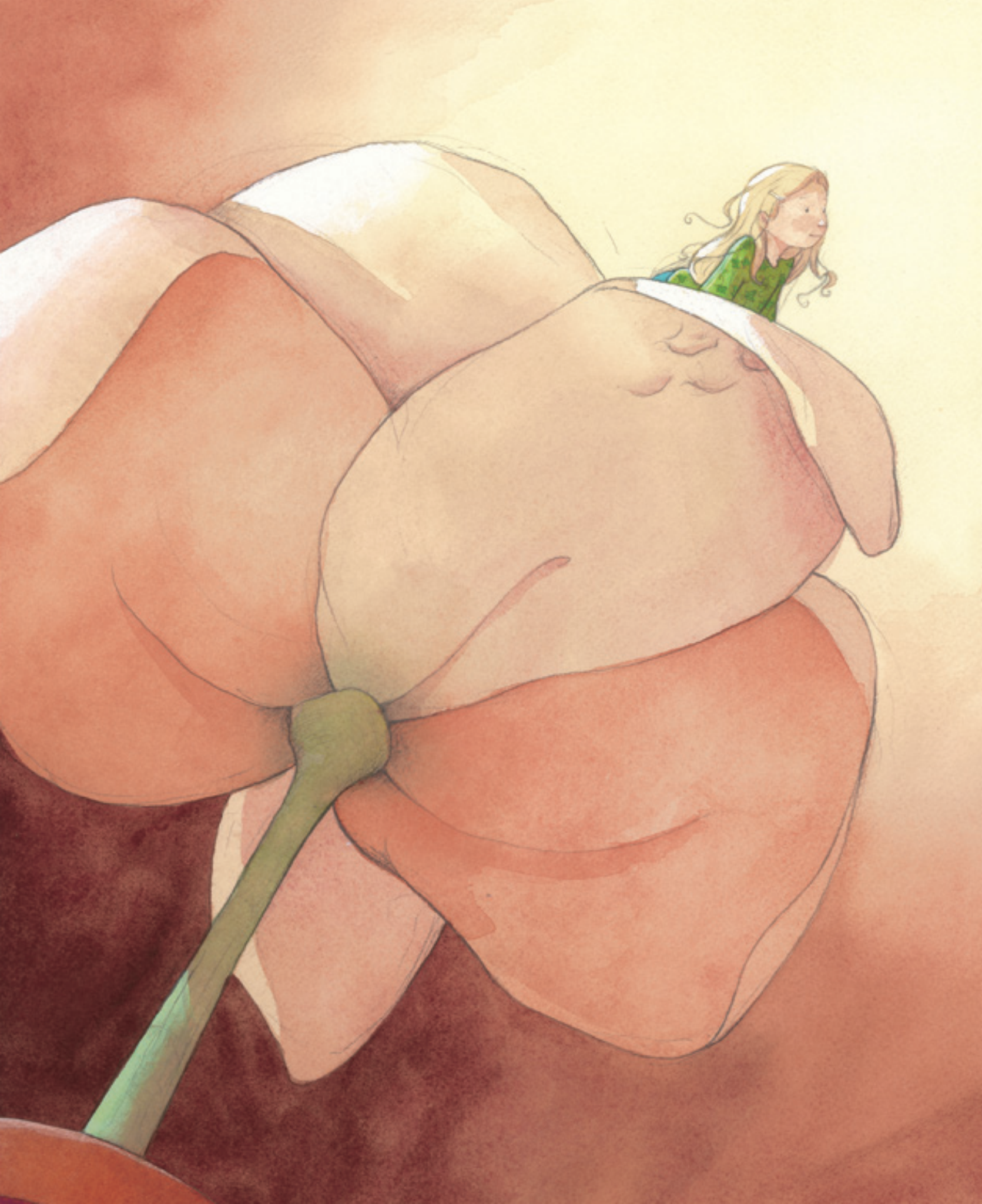
Trăia odată o familie tânără care își dorea un copil. O bătrână le-a dăruit o sămânță magică și, clipind din ochi poznaș, le-a spus: „Plantați această sămânță într-un ghiveci și veți vedea ce se va întâmpla”.

Ceea ce s-a întâmplat a fost uluitor. Dintr-odată, în ghiveci a crescut o floare mare și minunată. Soția s-a gândit că floarea este foarte frumoasă.

Floarea și-a deschis petalele și înăuntrul ei se afla o fetiță frumoasă, nu mai mare decât un deget. De aceea, cei doi au numit-o Degețica.



Părinții Degețicăi aveau mare grijă de ea. I-au făcut un pătuț dintr-o coajă de nucă și obișnuiau să o acopere cu petale de trandafir, atunci când dormea. Erau fericiți că o aveau pe Degețica!



Într-o noapte, pe când Degețica dormea în pătuțul ei din coaja de nucă, o broască mare, bătrână și râioasă a intrat pe geam.

Broasca o văzu pe frumoasa Degețica și spuse: „Oac! Oac! Ce soție bună ar fi această micuță pentru fiul meu.”

Atunci, broasca o apucă pe Degețica cu degetele ei umede și lipicioase, fură coaja de nucă și sări în grădină. Acolo curgea un râu cu maluri mlăștinoase unde locuia ea împreună cu fiul său.



— Acesta va fi soțul tău, a spus broasca fetiței. Veți locui împreună în mlaștină după ce vă veți căsători.

— Oac! Oac! a fost de acord broscoiul-mire. Era tot ce știa să spună.

Broasca a pus-o pe Degețica pe o frunză de nufăr, în mijlocul apei și i-a zis că nunta va avea loc în ziua următoare.

